

۲۷۸ - ای دوستان ای راستان

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۷۸ - ای دوستان ای راستان

ای دوستان ای راستان، متحیرم که چه نگارم از فضل و موهبت محبوب رحمانی دم زخم و یا از فیض تجلی آن شمس حقیقی سخن رانم و یا وفای آن یاران معنوی بنگارم، قوت تأیید گویم، بیان رکن شدید کم، در ستایش آن بلبلان حدیقه توحید لب گشایم و بستایم و زبان بیارایم و بیانی مشروح کنم؟ اگر نون و القلم آمه و خامه گردد و صحف ابراهیم و موسی نامه شود این مقصد انجام نیابد. زیرا بی پایان است و سر نهان و بحری بیکران. پس از همه خوشتر آنکه به تجید جمال ابهی روحی له الفداء مختصر پردازم و شکر نمایم که چنین نفوس مبارکی در ظلّ جناح الطاف پرورش داد که هر یک حدیقه عرفان را غنچه صد برگ خندانند و جنت ابهی را نهال و درختی بیهمال. امیدوارم که چنین گردد و نور جبین درخشد و نسیم مشکین وزد و بوی عنبرین رسد و دلبر دلنشین در دل هر یار دیرین جلوه نماید و
علیکم التّحیّة و الثّناء.

ORIGINAL

AUDIO